

Arrestnummer C 1 297 / 2019
Repertoriumnummer 2019 / 663
Datum van uitspraak 26 februari 2020
Notitienummer griffie 2019/NT/941
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

derde kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001579572-0001-0011-01-01-1

Not.nr. GE.63.L4.002941/18

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. **346** RRN
geboren te op
wonende te
- beklaagde -

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Bij inbreuk op artikel 1 van de Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, strafbaar gesteld door artikel 35, laatste lid van de Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, uitgezonderd bij overmacht, handelingen te hebben gepleegd die niet door de voormelde Wet van 14 augustus 1986 zijn voorzien en waardoor een dier zonder noodzaak is omgekomen of zonder noodzaak een verminking, een letsel of pijn heeft ondergaan, namelijk door met een loodjescgeweer te schieten op een duif, die daardoor kwam te overlijden.

te op 11 april 2018

Beklaagde tevens gedagvaard om bij toepassing van artikel 40 van de voormelde Wet van 14 augustus 1986, het recht te worden ontzegd om definitief of voor een termijn van 1 maand tot 3 jaar, dieren van één of meer soorten te houden onder verbeurte van een dwangsom naar appreciatie van de rechter.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Oost-Vlaanderen, afdeling **Gent**, kamer G30d, zetelende in correctionele zaken dd. **18 juni 2019**, op tegenspraak geweest, werd als volgt beslist:

STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde enige tenlastelegging tot een geldboete van **TWEEHONDERD EURO**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 1.600 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 2 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging van dit vonnis voor 100 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 800 euro, van de opgelegde geldboete voor de duur van **drie jaar**.

Verbod tot het houden van dieren

Legt beklaagde het verbod op om gedurende een termijn van **één jaar** vanaf het in kracht gewijsde treden van huidig vonnis vogels te houden.

Kosten en bijdragen

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot **200 euro**.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de bijdrage tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van **20 euro**.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **53,58 euro**.

Veroordeelt de beklaagde tot de gerechtskosten voor het openbaar ministerie, begroot op **29,18 euro**.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen voor wat betreft het bewezen verklaarde misdrijf ambtshalve aan.

* * * * *

┌ PAGE 01-00001579572-0003-0011-01-01-4 ┐

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld:

- op 5 juli 2019 door _____, zoals aangegeven in het grievenformulier;
- op 10 juli 2019 door het Openbaar Ministerie tegen _____ zoals aangegeven in het grievenformulier.

* * * * *

Gehoord in openbare terechtzitting in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door mr. _____ in de plaats van mr. _____ beiden advocaat te _____ ;
- de heer _____ in haar vordering.

* * * * *

I. ONTVANKELIJKHEID HOGERE BEROEPEN EN PROCESVERLOOP VOOR HET HOF

01. Elk hoger beroep is ontvankelijk. Deze hogere beroepen uitgaande van de beklaagde en van het openbaar ministerie gingen telkens gepaard met een grievenschrift ingediend overeenkomstig artikel 204 Sv. Ingevolge de in deze grievenschriften in concreto aangehaalde grieven staat ten overstaan van de beklaagde thans op strafgebied de volledige zaak ter beoordeling van het hof.
02. Na regelmatige betekening van een dagvaarding werd de zaak voor de **derde kamer** van dit hof – zetelend in correctionele zaken – vastgesteld voor behandeling (buiten het geval van artikel 205 Sv., wordt de zaak bij het appelgerecht aanhangig gemaakt door de regelmatig ter griffie ingekomen verklaring van hoger beroep, zodat de dagvaarding van het openbaar ministerie om voor dit rechtscollege te verschijnen alleen tot doel heeft de partijen in te lichten over de plaats, de dag en het uur van het onderzoek van het hoger beroep).
03. Ten opzichte van de beklaagde werd de zaak bij dit hof behandeld op tegenspraak (artikel 185,§1 Sv.).
04. Het hof heeft beraadslaagd naar aanleiding van het onderzoek op de terechtzitting van 22 januari 2020, waarop de zaak ab initio werd hernomen en inhoudelijk werd behandeld. Het hof was daarbij uitsluitend samengesteld uit de magistraten zoals aangegeven in het proces-verbaal van terechtzitting van die datum (zie ook artikel 780 Ger.W.).
05. Dit arrest wordt uitgesproken in openbare terechtzitting, overeenkomstig artikel 782bis Ger.W. (zoals van toepassing vanaf 26 juni 2008).

II. BEOORDELING STRAFVORDERING

II. A. Voorafgaandelijk

06. Terminologie: Het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, zetelend in correctionele zaken d.d. 18 juni 2019 wordt hierna aangeduid als ‘beroepen vonnis’. De rechtstreekse dagvaarding waarbij de zaak aanhangig werd gemaakt bij deze rechtbank wordt aangeduid als ‘inleidende akte’.

07. Wering besluiten:

(i) Op de zitting van 4 december 2019 werden met toepassing van artikel 152 Sv. conclusietermijnen bepaald, meer in het bijzonder voor de beklaagde tot en met 15 januari 2020.

(ii) De beklaagde legde effectief tijdig besluiten neer op 15 januari 2020.

(iii) Het openbaar ministerie verzocht ter terechtzitting van 22 januari 2020 evenwel om de besluiten van de beklaagde in hoger beroep te weren bij gemis aan mededeling aan haar ambt.

(iv) Artikel 152,§1 Sv. bepaalt dat de conclusies die niet voor het verstrijken van de vastgestelde termijnen zijn neergelegd en meegedeeld ambtshalve uit de debatten geweerd worden. Artikel 152,§2 Sv. maakt hier een uitzondering op mits het akkoord van de betrokken partijen. Artikel 152,§4 Sv. bepaalt voorts dat §1 en §2 van datzelfde artikel tevens van toepassing zijn op het openbaar ministerie.

Het openbaar ministerie dient aldus beschouwd te worden als een betrokken partij in de zin van artikel 152 Sv. zodat zij gerechtigd is haar akkoord niet te verlenen met het behoud in de debatten van niet meegedeelde conclusies. Zij opteert er in casu uitdrukkelijk voor daarmee niet in te stemmen terwijl de niet-mededeling van de conclusies aan haar ambt door de beklaagde op zichzelf niet ter discussie staat.

Het hof moet aldus vaststellen dat de toepassingsvoorwaarde (“akkoord van de betrokken partijen”) vervat in de uitzonderingsbepaling van artikel 152,§2 Sv. niet vervuld is. Het hof is bijgevolg genooddaakt de conclusies van de beklaagde zoals neergelegd op 15 januari 2020, ambtshalve uit de debatten te weren.

II. B. Feiten

08. Op grond van de stukken en het onderzoek ter terechtzitting wordt uitgegaan van de feiten zoals aangehaald en met zin voor detail uiteengezet in het beroepen vonnis (p.3-4, randnummers 4. en 5.).

II. C. Bevoegdheid

09. De feiten zoals ten laste van de beklaagde omschreven in de inleidende akte onder de enige tenlastelegging zijn strafbaar met correctionele straffen. De eerste rechter was, en dit hof is, bevoegd om kennis te nemen van de strafvordering.

II. D. Verjaring

10. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden gelet op de in artikel 21 V.T.Sv. bepaalde verjaringstermijn (5 jaar), evenals het tijdstip (11 april 2018) waarop de feiten in de inleidende akte werden gesitueerd.

II. E. Omtrent de ontvankelijkheid van de strafvordering

11. De beklaagde laat gelden dat de strafvordering onontvankelijk zou zijn omdat de huiszoeking, de arrestatie en het verhoor onregelmatig zouden zijn verlopen.
12. In weerwil met hetgeen de beklaagde voorhoudt, is het hof evenwel van oordeel dat er geen sprake is van procedurele onregelmatigheden in correlatie tot de arrestatie, de huiszoeking en het verhoor van de beklaagde. De feitelijke achtergrond en de chronologie zijn bij de beoordeling daarvan cruciaal. Het hof stelt daarbij vast dat:

(i) de initiële klachtmelding betrekking had op het hanteren van een wapen teneinde een duif neer te schieten;

(ii) de beklaagde bij de confrontatie daarmee aanvankelijk ontkende in het bezit te zijn van wapens en/of de duif te hebben neergeschoten;

(iii) de buurvrouw – die de aanvankelijke klacht bleek te hebben gedaan – een aantal concrete details kon weergeven aangaande het vermoedelijke wapenbezit van de beklaagde en getuige was geweest van het doden van de duif die zelfs nog in haar tuin kon aangetroffen worden;

(iv) de beklaagde na kennis te hebben genomen van het feitenrelaas van de buurvrouw in een tweede fase bekende de duif te hebben neergeschoten met een luchtdrukgeweer met loodjes;

(v) de beklaagde geconfronteerd met de vraag of hij nog andere wapens in huis had en of hij wilde toestemmen in een huiszoeking, na overleg met zijn advocaat dit weigerde uit vrees voor zijn sportlicentie;

(vi) de politie vervolgens contact opnam met het openbaar ministerie waarna de beklaagde werd gearresteerd en een huiszoeking op heterdaad werd bevolen, evenals het nader verhoren van de beklaagde;

(vii) de huiszoeking vervolgens positief resulteerde met o.a. de vondst en de inbeslagname van twee luchtdrukgeweren, een alarmpistool en diverse soorten munitie;

(viii) de verdere vrijheidsbeneming van de beklaagde door het openbaar ministerie nog voorafgaand aan diens verhoor werd afgebroken, waarna hij na in kennis te zijn gesteld van zijn rechten en na voorafgaand vertrouwelijk overleg in het bijzijn van zijn advocaat mr. daadwerkelijk werd verhoord overeenkomstig categorie III Salduz.

13. Post factum kan het hof in die specifieke omstandigheden niet ambtshalve besluiten tot enige procedurele onregelmatigheid en/of objectieve schending van de rechten van verdediging: ingevolge het direct vastgesteld gebruik van een wapen en het daaraan gepaard gaand vermoeden van wapenbezit was er sprake van een toestand van heterdaad; dat de beklaagde vooraf de mogelijkheid werd geboden om in te stemmen met een huiszoeking maar dit weigerde belet niet dat de voorwaarden voor een huiszoeking met heterdaad nog steeds vervuld waren; bij het navolgend verhoor was zijn vrijheidsberoving reeds opgeheven en werd de beklaagde expliciet op zijn rechten gewezen, was er voorafgaand vertrouwelijk overleg en kreeg hij bijstand van zijn advocaat zodat er in dat perspectief evenmin concrete onregelmatigheden aan de orde zijn. In die omstandigheden zijn er geen valabele redenen om tot de niet ontvankelijkheid van de strafvordering te besluiten.

II. F. Het bewijs en de schuld van de beklaagde

14. De beklaagde betwist ten gronde de feiten voorwerp van de tenlastelegging niet. Hij heeft ze in het bestek van zijn verhoor van 11 april 2018 ten andere in detail bekend. De feiten zijn ten overstaan van het hof aldus bewezen gebleven.

PAGE 01-00001579572-0007-0011-01-01-4

II. G. De strafmaat

15. De beklaagde verzocht ter terechtzitting dat hem opschorting zou worden verleend of ondergeschikt dat er hem een autonome probatiestraf zou opgelegd worden.
16. De strafmaat dient bepaald in acht genomen de zwaarte van het bewezen verklaarde misdrijf en de individuele strafwaardigheid van de beklaagde. Het hof is daarbij van oordeel dat de eerste rechter met een geldboete van 200 euro (te vermeerderen met 70 opdecimen en aldus gebracht op 1.600,00 euro), ten belope van de helft met uitstel, een wetmatige en een passende straf heeft opgelegd.
17. Anders dan de beklaagde bepleit, is het hof van oordeel dat er in de huidige zaak niet kan ingegaan worden op het verzoek om de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te gelasten, dan wel een autonome probatiestraf op te leggen. De feiten zijn daartoe op zichzelf te zwaarwichtig en daarenboven is er geen enkele aanwijzing dat het opleggen van een bestraffing zoals hiervoor bepaald aan de beklaagde overdreven sociaal of professioneel nadeel zal toebrengen. Hij laat weliswaar gelden dat hij in het kader van zijn tewerkstelling als IT-consultancybedrijf opdrachten aanneemt van o.a. overheidsinstellingen en financiële instellingen zodat het behoud van zijn blanco strafregister essentieel is maar de beklaagde staft dit niet met concrete stukken. De stukken die hij in dat bestek in eerste aanleg voorlegde, kunnen bezwaarlijk als afdoende beschouwd worden, nu het louter zelfverklaarde referenties zijn die niet uitgaan van een derde partij.
18. In het beroepen vonnis werd er de beklaagde voorts verbod opgelegd om vogels te houden gedurende een termijn van 1 jaar. Naar het oordeel van het hof dient dit evenwel niet gehandhaafd te worden. Het voorliggende misdrijf werd immers gepleegd ten aanzien van een duif in de vrije natuur en niet ten overstaan van een gedomesticeerd dier. Het blijkt ook niet dat beklaagde in het verleden en/of heden vogels houdt. De meerwaarde van een dergelijk verbod blijft alsdan niet aangetoond.
19. Daar waar vooreerst enerzijds de boetevervangende gevangenisstraf betrekking hebbende op de volledige geldboete door de eerste rechter op twee maanden werd bepaald maar de geldboete vervolgens anderzijds deels met uitstel van tenuitvoerlegging werd opgelegd, werd er nagelaten om ingevolge artikel 8,§1 van de probatiewet geen boetevervangende gevangenisstraf meer op te leggen voor het met uitstel verleende gedeelte. De boetevervangende gevangenisstraf voor het effectief gedeelte van de geldboete dient aldus tot een maand beperkt te worden. In dusverre wordt het beroepen vonnis evenzeer hervormd.

20. De beslissingen met betrekking tot de navolgende onderdelen, allen vervat op p.7 van het beroepen vonnis, worden voorts bevestigd:
- de veroordeling tot de solidariteitsbijdrage ad 25 euro (na toepassing van de opdecimen gebracht op 200,00 euro);
  - de veroordeling tot een bijdrage van 20,00 euro aan het fonds voor tweedelijnsbijstand;
  - de veroordeling tot de gerechtskosten gevallen in eerste aanleg, thans echter begroot zoals hierna bepaald.
21. Bovendien kan de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure waartoe iedere veroordeelde vóór 1 januari 2020 diende te worden veroordeeld en de verhoging van de gerechtskosten met maximaal tien procent wegens de correspondentiekosten, zoals door de eerste rechter begroot op 53,58 euro, op heden niet meer opgelegd worden. Immers werd artikel 91 van het KB van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken opgeheven bij artikel 43 van het KB van 15 december 2019 tot vaststelling van de organisatie van de arrondissementele bureaus gerechtskosten en de procedure volgens dewelke gerechtskosten in strafzaken en gelijkgestelde kosten worden toegekend, geverifieerd, betaald en teruggevorderd (B.S., 27 december 2019, tweede editie). Dit besluit trad in werking op 1 januari 2020 (artikel 46 KB van 15 december 2019).
22. De beklaagde wordt tot slot, ten bate van de Staat, veroordeeld tot de kosten die in graad van hoger beroep aan de zijde van het openbaar ministerie zijn gevallen, zoals hierna aangegeven en begroot.

OP DEZE GRONDEN,

het Hof, rechtdoende op tegenspraak,

met toepassing van de artikelen:

- in de inleidende akte, het beroepen vonnis en hoger in dit arrest aangegeven;
- 185, 190 en 211 Sv.;
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Alle andere en strijdige conclusies van de hand wijzend als niet gegrond;

Verklaart elk hoger beroep ontvankelijk en erover beslissend:

PAGE 01-00001579572-0009-0011-01-01-4

Weert de conclusies van de beklaagde, zoals neergelegd op 15 januari 2020, maar niet aan het openbaar ministerie meegedeeld, met toepassing van artikel 152,§1 Sv. ambtshalve uit de debatten.

Doet het beroepen vonnis op strafgebied teniet daar waar:

- de beklaagde gedurende een termijn van 1 jaar een verbod tot het houden van vogels werd opgelegd;
- de boetevervangende gevangenisstraf op 2 maanden werd bepaald, en opnieuw recht doende, beperkt de boetevervangende gevangenisstraf tot 1 maand en verstaat dat zij enkel betrekking heeft op het effectief gedeelte van de geldboete van 100 euro;
- de beklaagde veroordeeld werd tot betaling van een bijzondere forfaitaire bijdrage in de kosten van 53,58 euro.

Bevestigt het beroepen vonnis voor het overige in alle onderdelen met dien verstande dat de kosten gevallen in eerste aanleg thans worden begroot op **26,52 euro**.

Verwijst de veroordeelde bovendien in de kosten van het geding,
gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie in graad van hoger beroep en begroot deze kosten alhier in hun geheel op **92,11 euro**.

Verzendt de zaak overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv. voor verdere afhandeling van de burgerlijke belangen terug naar de eerste rechter, zijnde de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent.

kosten:

afschriften	24,00
	6,00
opstelrecht	35,00
dagvaardingen	27,11
	_____
Totaal	92,11

Dit arrest is gewezen door de derde kamer van het Hof van beroep te Gent, samengesteld uit de magistraten die in deze zaak hebben gezeteld en geoordeeld:

en op de openbare terechtzitting van **ZESENTWINTIG FEBRUARI TWEEDEUZEND TWINTIG** uitgesproken door raadsheer-waarnemend voorzitter

in aanwezigheid van

Advocaat-generaal;

met bijstand van griffier.

PAGE 01-00001579572-0011-0011-01-01-4

